

Liturgia Domowa

**Modlitwy oraz rozmowy
w rodzinach na niedziele
Okresu Wielkiej Nocy 2024**

Gliwice 2024
Do użytku wewnętrznego

Wprowadzenie do „Liturgii Domowej” na Okres Wielkiej Nocy 2024 r.

Drodzy Diecezjanie!

Paschalna radość, którą odkrywamy podczas niedzielnej Mszy Świętej Okresu Wielkiej Nocy, ma również swoje miejsce w życiu rodzinnym. Zwycięstwo nad grzechem, śmiercią i szatanem przechodząc do zwykłej codzienności, zatrzymuje się najpierw w naszych rodzinach. Diecezjalny Kongres Eucharystyczny, który rozpoczęliśmy w Niedzielę Palmową, pragnie nam uświadomić, że owocne przeżycie Eucharystii zależy również od właściwego przygotowania jej uczestników w Kościele domowym.

Uchwycenie wewnętrznego związku pomiędzy przeżyciem Eucharystii i właściwym przygotowaniem do uczestnictwa w niej, zostało złożone w ręce katolickich rodziców. Z tego powodu możemy mówić o rodzinnym wymiarze Kongresu Eucharystycznego. Kolejny zeszyt z „Liturgią domową”, przeznaczony na Okres Paschalny, w którym znajdziemy pomoce do rozmowy o niedzielnym Słowie Bożym, zawiera również sporo odniesień do Eucharystii, która ze względu na trwający Kongres będzie zajmowała naszą uwagę.

Bardzo proszę, aby Czcigodni Księża Proboszczowie wydrukowali odpowiednią ilość egzemplarzy, zachęcili rodziców do zainteresowania się „Liturgią domową” oraz – jeśli zajdzie taka potrzeba – aby pomogli w korzystaniu z tej pozycji tym, którzy biorą ją do rąk po raz pierwszy.

Przygotowanie:

ks. Krystian Piechaczek

Wydział Duszpasterski
Kurii Diecezjalnej w Gliwicach

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego [B]

Czytania mszalne: Dz 10, 34a. 37-43; Kol 3,1-4; J 20,1-9.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Pierwsze spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: J 20, 1-9;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, Ty w dniu dzisiejszym przez Twojego Syna pokonałeś śmierć i otworzyłeś nam bramy życia wiecznego, ł spraw, abysmy obchodząc uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego, zostali odnowieni przez Ducha Świętego * i mogli zmartwychwstać do nowego życia w światłości. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, ł który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

W dzisiejszej Ewangelii spotykamy trzy osoby, które przybyły do grobu Pana Jezusa. Każda z nich zareagowała jednak inaczej. Maria Magdalena, która przyszła do grobu jako pierwsza, chciała tylko dokończyć balsamowanie zwłok Pana Jezusa. Pusty grób wywołał w niej uczucie zawodu i rozczarowania. Jedyną prawdę, jaką dopuszczała do siebie, było to, że ktoś musiał potajemnie zabrać ciało Jezusa.

Na jej wiadomość reagują od razu Piotr i Jan. Natychmiast wybierają się do grobu, aby zobaczyć na własne oczy co się stało. Po zobaczeniu pustego grobu i po wejściu do jego wnętrza zauważyli, że gdyby ktoś przyszedł wykraść ciało, to nie zdjąłby płótna, którym było

owinięte i nie poskładałby go starannie. Tak więc uczniowie mieli przed oczyma płótna i chustę tak, jak widzieli je w piątek wieczorem, gdy pochowali ciało Jezusa. Jednak samego ciała nie było.

Ślady, które znaleźli w tym miejscu, wskazywały na tylko jedną możliwość: Jezus zmartwychwstał. Daje temu wyraz jeden z uczniów, który „ujrzał i uwierzył”. Świadkowie pustego grobu wiedzieli, że to, co się stało, nie mogło być dziełem ludzkim: Jezus nie wrócił do ziemskiego życia jak Łazarz. Wydarzyło się coś znacznie większego. Pan Jezus przeszedł do zupełnie nowego życia. Śmierć nie mogła go zatrzymać. Jezus Chrystus żyje.

- Dlaczego Maria Magdalena wybrała się wcześniej rano do grobu, w którym był pochowany Pan Jezus?
- Jakie było pierwsze przypuszczenie Marii Magdaleny odnośnie pustego grobu?
- Czym musi się odznaczać świadek zmartwychwstałego Pana Jezusa? Co wydarzyło się w sercu Piotra i drugiego ucznia (Jana) po wejściu do pustego grobu?
- Dlaczego ludziom tak trudno uwierzyć w zmartwychwstanie Pana Jezusa? Co może okazać się pomocą w przełamaniu tego nastawienia?
- Co trzeba zrobić, aby się stać świadkiem wiary w zmartwychwstanie Pana Jezusa?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który zwyciężył śmierć i zmartwychwstał, aby obudził w nas żywą wiarę, pomnożył naszą radość, dodał odwagi oraz udzielił nam swego błogosławieństwa.
- Wszyscy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

II Niedziela Wielkanocna [B]

Czytania mszalne: Dz 4, 32-35; 1 J 5, 1-6; J 20, 19-31.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: J 20, 19-31;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże zawsze wierny, Ty przez doroczną uroczystość wielkanocną umacniasz wiarę Twojego ludu, pomnóż łaskę, której udzieliłeś, abyśmy wszyscy głębiej pojęli, jak wielki jest Chrystus, przez który zostaliśmy ochrzczeni, jak potężny jest Duch, przez którego zostaliśmy odrodzeni, i jak cenna jest Krew, przez którą zostaliśmy odkupieni. Przez Chrystusa, Pana naszego.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Z dzisiejszej Ewangelii promieniuje wielka radość, gdyż Jezus objawił się uczniom, postanowił ich wyrwać z izolacji i strachu oraz napełnić ich radością. I więcej jeszcze: Pan Jezus ma wobec nich swoje plany, dlatego pragnie ich posłać z misją głoszenia Ewangelii i odpuszczania grzechów. Aby ich umocnić i napełnić odwagą, pokazuje im swoje rany, które są dowodem Jego zwycięstwa nad śmiercią, grzechem i szatanem. Ale to jeszcze nie wszystko: Pan Jezus widząc ich brak ufności oraz lęk, przekazuje im dar pokoju, który jest owocem zwycięstwa miłości Boga nad złem i przebaczenia.

Ewangelia mówi nam, że uczeń Tomasz nie był z innymi przy tej okazji. Kiedy wraca, nie wierzy w świadectwo pozostałych

uczniów o tym, że spotkali Pana. Trudno dzisiaj jednoznacznie powiedzieć, co było przyczyną jego niewiary. Wiele wskazuje na to, że Tomasz potrzebował więcej czasu, aby sobie wszystko poukładać, aby łaska Boża mogła rozjaśnić mroki, w których się znalazł po śmierci Pana Jezusa na krzyżu. Jednak najważniejszą przeszkodą było to, że nie otrzymał, tak jak inni uczniowie, Ducha Świętego, aby odpuszczać grzechy.

- Co przeżyli uczniowie Pana Jezusa zebrani w Wieczerniku? Kto przyszedł do nich w odwiedzinie?
- Jaka była ich reakcja na te odwiedzinie? Czy uczniowie rozpoznali od razu Pana Jezusa?
- Jakie zadanie otrzymali uczniowie od Zmartwychwstałego?
- W jaki sposób zadanie odpuszczania grzechów jest wypełniane w naszych czasach?
- W jaki sposób Eucharystia może nas uleczyć z wątpliwości i niewiary?
- Jakie warunki należy wypełnić, aby sakramentalna spowiedź była ważna?
- Czy potrafię przyznać się przed sobą i przed Bogiem do moich wątpliwości w wierze?
- Skąd się bierze moja nieufność wobec Boga?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który umocnił wiarę swoich uczniów, aby oddalił od nas lęk i zniechęcenie oraz udzielił nam błogosławieństwa.
- Wszyscy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

III Niedziela Wielkanocna [B]

Czytania mszalne: Dz 3, 13-15. 17-19; 1 J 2, 1-5; Łk 24, 35-48.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: Łk 24, 35-48;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, Ty przywróciłeś młodość ducha Twoim wiernym, zachowaj ich w radości i spraw, aby ciesząc się z odzyskanej godności przybranych dzieci Bożych z ufnością oczekiwali chwalebego dnia zmartwychwstania. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

W dzisiejszej Ewangelii możemy odnaleźć wiele śladów trudności, które Apostołowie napotykali na drodze wiary po zmartwychwstaniu Pana Jezusa. Apostołowie nie byli wcale skłonni od razu uwierzyć w to, o czym opowiedziały kobiety po odkryciu pustego grobu. Jeden z nich, Tomasz, nie mógł uwierzyć w to, o czym powiedzieli mu inni Apostołowie. Nawet ich spotkanie z Panem nie przyniosło spodziewanej zmiany. Ich niewiara ustąpiła dopiero wtedy, gdy Pan Jezus pokazał im ręce, nogi i przebitą bok. Może w tym właśnie miejscu Apostołowie zrozumieli, że „wierzyć” to nie to samo, co „wiedzieć”, gdyż wiara jest łaską, czyli darem od Boga.

Przyjęcie wiary w zmartwychwstanie Pana Jezusa nie jest wcale jedynym zadaniem, do którego wezwani są uczniowie Pana Jezusa. Przyjęcie tej prawdy sprawia, że stajemy się świadkami Zmartwychwstałego. Łaski wiary nie otrzymuje się po to, by ją zatrzymać tylko dla siebie. Jeśli ją otrzymujemy, to po to, aby się nią dzielić z innymi. Dawanie świadectwa powinno być autentyczne i szczerze. Świadkiem Zmartwychwstałego nie stajemy się przez to, że przekazujemy jedynie zasłyszaną wiadomość, ale przez to, że przekazywana prawda najpierw nas dotknęła, pomogła zmienić nasze życie i pomogła żyć w przyjaźni z Bogiem.

- Na czym polega wielkanocna radość ludzi wierzących? W jaki sposób staje się ona czymś widocznym?
- Czym różnią się ludzie wierzący od niewierzących? Jak można odróżnić jednych od drugich?
- W jaki sposób w życiu Apostołów pojawiły się wątpliwości? Czego Apostołowie nie potrafili przyjąć?
- W jaki sposób Pan Jezus zaradził ich wątpliwościom? Jak poradził sobie z ich brakiem wiary?
- Jakie kolejne zadanie otrzymali uczniowie przy tej okazji? Co w ich życiu musiało się po tym spotkaniu zmienić?
- Jak przeżywamy niedzielą Eucharystię? Czy doświadczam w niej obecności i bliskości zmartwychwstałego Pana?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, aby nam udzielił stałości w wierze, uzdolnił nas do składania o nim świadectwa oraz udzielił nam błogosławieństwa.
- Wszyscy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

IV Niedziela Wielkanocna [B]

Czytania mszalne: Dz 4, 8-12; 1 J 3, 1-2; J 10, 11-18.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: J 10, 11-18;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

***Módlmy się:** Wszechmogący, wieczny Boże, prowadź nas do niebieskich radości, niech pokorny lud dojdzie do Ciebie, podążając za zwycięskim Pasterzem. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Zawód pasterza musiał być w czasach Pana Jezusa czymś bardzo znanym. Wielu prostych ludzi decydowało się na wykonywanie tego zawodu, gdyż była to często jedna z niewielu możliwości zapracowania na własne utrzymanie. Może właśnie dlatego Pan Jezus postanowił za pomocą obrazu pasterza wytłumaczyć swoim słuchaczom, na czym polega Jego misja. Dobry Pasterz troszczy się przede wszystkim o swoje owce, ochrania je, prowadzi na pastwiska, do wodopoju. Owce są dla pasterza wszystkim. Ci, którzy troszczą się o owce z zamiłowaniem, znają je nawet po imieniu.

Dzisiejsza niedziela jest obchodzona jako Niedziela Dobrego Pasterza. W tym dniu z całym Kościołem modlimy się o nowe powołania kapłańskie, zakonne i misyjne. Przy tej okazji prosimy

również, aby ci, którzy już weszli na drogę powołania, zawsze starali się upodobnić do Dobrego Pasterza. Aby nim być, nie wystarcza sama zawodowa solidność, dobra znajomość obowiązków i sposobu ich wypełniania. Dobrym Pasterzem może być tylko ten, kto naśladuje Pana Jezusa, okazuje zainteresowanie powierzonym sobie wiernym, dba o ich rozwój, ma dla nich zawsze czas.

- Dlaczego Pan Jezus nazywa siebie Dobrym Pasterzem? Dlaczego ludzie wierzący potrzebują Dobrego Pasterza?
- Jakie cechy powinien posiadać dobry pasterz? Co musi zrobić pasterz, aby się upodobnić do Pana Jezusa?
- Komu Pan Jezus powierzył funkcję pasterzy w Kościele? Jakie zadania mają do wypełnienia pasterze?
- Jak się nazywa spotkanie, na którym duszpasterze spotykają się ze swoimi wiernymi?
- Jak to się dzieje, że parafie otrzymują swoich duszpasterzy? Skąd biorą się osoby powołane do tego zadania?
- W jaki sposób można rozpoznać powołanie do życia kapłańskiego lub zakonnego? Kto w takim wypadku może służyć pomocą?
- Jaka więź łączy mnie z Jezusem Dobrym Pasterzem? Czy modłę się o pasterzy takich jak On?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, aby jako Dobry Pasterz strzegł nas nieustannie, doprowadził do swojej owczarni zagubionych oraz udzielił nam błogosławieństwa.
- Wszyscy: Ojciec nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

V Niedziela Wielkanocna [B]

Czytania mszalne: Dz 9, 26-31; 1 J 3, 18-24; J 15, 1-8.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: J 15, 1-8;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, Ty nam zesłałeś Zbawiciela i uczyniłeś nas swoimi przybranymi dziećmi, wejrzyj łaskawie na wierzących w Chrystusa i obdarz ich prawdziwą wolnością i wiecznym dziedzictwem. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Na wiosnę widać wyraźnie, w jaki sposób odradza się życie. Widać to również na krzewach winnych, którym o tej porze roku wyrastają nowe latorośle. Ich celem jest nie tylko wypuszczenie zielonych listków ale przede wszystkim wydanie owocu. Jeśli latorośle tkwią mocno w winnym krzewie, to znaczy czerpią z niego życiodajne soki, to przynoszenie owocu nie jest niczym trudnym. Zupełnie inaczej jest wtedy, gdy latorośl zostaje odcięta lub odłamana, wtedy traci kontakt z krzewem i zaczyna usychać.

Właśnie tym przykładem posłużył się Pan Jezus tłumacząc swoim uczniom, czym jest nasze trwanie w Kościele. Nie zawsze jest to zadanie łatwe. Pan Jezus chce nam dzisiaj powiedzieć, że Jego pragnieniem jest to, abyśmy żyli w zjednoczeniu z Nim,

podobnie jak latorośle z winnym krzewem. Początek naszej łączności z Nim dokonał się już na chrzcie świętym. Przez ten sam sakrament staliśmy się dla siebie nawzajem braćmi i siostrami w jednej rodzinie, którą jest Kościół. Dobre relacje muszą być nie tylko pielęgnowane ale również odświeżane, a nawet rozwijane. Nasze zjednoczenie z Bogiem i z ludźmi ujawnia się najpełniej na Eucharystii, która je umacnia, ochrania i sprawia, że jest ono ciągle żywe.

- Do czego w dzisiejszej Ewangelii porównuje swoją rolę Pan Jezus? Co jest celem tego porównania?
- W jaki sposób udaje nam się być latoroślami w winnym krzewie?
- Jak to się dzieje, że w krzewie winnym jest ciągle obecne życie? W jaki sposób korzystają z tego latorośle?
- Dlaczego jako chrześcijanie zawdzięczamy nowe życie Panu Jezusowi? W jaki sposób Eucharystia wzmacnia i odnawia w nas nowe życie?
- Co trzeba koniecznie robić, aby nie utracić daru nowego życia? Kim staje się człowiek wszczepiony w Pana Jezusa tak, jak latorośl w winny krzew?
- Czy można być człowiekiem wierzącym, a jednocześnie żyć z dala od Pana Jezusa i Kościoła?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, aby rozproszył mroki smutku i niepewności, obdarzył nas łaską mocnej wiary oraz udzielił nam błogosławieństwa.
- Wszyscy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

VI Niedziela Wielkanocna [B]

Czytania: Dz 10, 25-26. 34-35. 44-48; 1 J 4, 7-10; J 15, 9-17.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *J 15, 9-17*;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Wszechmogący Boże, spraw, abyśmy w tych radosnych dniach gorliwie oddawali cześć Chrystusowi zmartwychwstałemu; niech misterium paschalne, które wspominamy, przemienia nasze życie. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Dzisiejsza Ewangelia chce nam powiedzieć, co jest treścią życia w żywej relacji z Chrystusem i jak należy się o nią troszczyć. Warto również zauważyć, że w odczytanym tekście nie ma żadnych praktycznych porad i wskazówek. Zjednoczenie z Chrystusem nie może się dokonać według recepty czy instrukcji obsługi. W naszym zabieganiu i trosce o codzienne sprawy nie zauważamy często znaków Bożej obecności. Od ich cierpliwego poszukiwania będzie zależał kształt paschalnej wiary.

Tymczasem Pan Jezus chce być z nami, aby nam towarzyszyć, aby otworzyć przed nami swoje serce. Z wielkim zaufaniem objawia nam to, czym sam żyje, co pozwala Mu

zachować pokój w trudnych doświadczeniach swojej misji, mimo niezrozumienia, a nawet odrzucenia ze strony ludzi. Nasze niezdecydowanie i brak gotowości pójścia za Nim nie są dla Niego żadną przeszkodą, aby przekazać nam największą tajemnicę swojego życia. Pan Jezus nie wyłącza nikogo, nikogo również nie odrzuca, wszystkim pragnie okazać swoją miłość. Nawet jeśli zachowanie tego przykazania sprawia nam nieraz wielkie trudności, to jednak miłość Pana Jezusa wobec nas pozostaje czymś niezmiennym.

- Na czym polega wzajemna miłość? W jaki sposób to przykazanie wypełnił Pan Jezus?
- Dlaczego wzajemna miłość powinna być znakiem rozpoznawczym uczniów Pana Jezusa?
- Dlaczego wzajemna miłość w nauczaniu Pana Jezusa jest przykazaniem? Czy miłość bliźniego można komuś nakazać?
- W jaki sposób Eucharystia staje się szkołą bezinteresownej miłości?
- Jaką mamy pewność, że spotkamy na niej żyjącego, obecnego i zbawiającego Pana Jezusa?
- Które z dobrych uczynków w ostatnim tygodniu zostały wykonane z obowiązku, a które ze względu na miłość bliźniego?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który przemienia nasze życie i uczy nas zachowywania przykazań, aby udzielił nam błogosławieństwa.
- Wszyscy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

Wniebowstąpienie Pana Jezusa [B]

Czytania mszalne: Dz 1, 1-11; Ef 4, 1-13; Mk 16, 15-20.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *Mk 16, 15-20*;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Wszchemogący Boże, wniebowstąpienie Twojego Syna jest wywyższeniem ludzkiej natury, spraw, abyśmy pełni świętej radości składali Tobie dziękczynienie i utwierdź naszą nadzieję, że my, członkowie Mistycznego Ciała Chrystusa, połączymy się z Nim w chwale. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Dzisiejsza Ewangelia opisuje ostatnie już spotkanie Pana Jezusa ze swoimi uczniami. W drodze do miejsca, w którym miał odejść, gromadzi ich jeszcze raz wokół siebie i daje im ostatni nakaz: „Idźcie na cały świat i głoscie światu Ewangelię, kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony.” Można przyjąć, że Pan Jezus uznał ich za wystarczająco przygotowanych do misji, którą sam rozpoczął i którą im teraz przekazuje. Jednak wypełnienie tego zadania nie będzie wcale czymś łatwym, gdyż ich jest tylko bardzo niewielu. Mimo to wracają do Jerozolimy z radością i nadzieją, że świat, do którego są posłani, przyjmie Ewangelię tak samo, jak oni.

W sercach uczniów Pana Jezusa dokonała się wielka przemiana: przebywając ze swoim Mistrzem, uczniowie nauczyli się na Nim polegać, otwierać przed nim swoje serca, cenić sobie Jego przyjaźń. Dlatego nie pokładają całej nadziei w sobie, w swoich siłach lub zdolnościach. Jeśli są mocni, to tylko dlatego, że są z Nim zjednoczeni. Nie wątpią też w Jego obecność, gdyż przekonali się, że On jest zawsze z nimi, dlatego nie lękają się ani królów, ani wielkich tego świata, lecz idą i odważnie głoszą Ewangelię.

- Jaki nakaz otrzymali uczniowie od Pana Jezusa tuż przed Jego wniebowstąpieniem?
- Co powinno się stać w naszym życiu znakiem przyjęcia głoszonej Dobrej Nowiny?
- O czym mogą świadczyć nadzwyczajne znaki, które będą towarzyszyć głoszeniu Ewangelii?
- Jak możemy sobie wyobrazić niebo jako „miejsce”, do którego wstąpił Pan Jezus? Czym jest niebo?
- Jak można zdobyć przepustkę do nieba? Czy znamy kogoś, kto takie przepustki rozdaje?
- Co jest dla nas najważniejszym drogowskazem na drodze do nieba?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który swoim uczniom obiecał Pocieszyciela, Ducha Prawdy, aby w nas nieustannie odnawiał łaskę Chrztu Świętego oraz udzielił nam błogosławieństwa.
- Wszyscy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszchemogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

Zesłanie Ducha Świętego [B]

Czytania mszalne: Dz 2, 1-11; Ga 5, 16-25; J 15, 26-27; 16, 12-15.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: J 15, 26-27; 16, 12-15;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, Ty przez misterium dnia dzisiejszego uświęcasz swój Kościół ogarniający wszystkie ludy i narody, ześlij dary Ducha Świętego na całą ziemię i dokonaj w sercach wiernych tych cudów, które działałeś w początkach głoszenia Ewangelii. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Dzisiejsza niedziela kończy okres Wielkiej Nocy; za nami szereg spotkań ze zmartwychwstałym Panem. Kiedy na początku tego czasu przeglądaliśmy się Apostołom, to zauważaliśmy od razu ich lęk, rezygnację oraz chęć powrotu do zajęć, które wykonywali wcześniej, zanim spotkali Jezusa. Pięćdziesiątnica to wydarzenie, w którym Pan Jezus przełamuje ich lęk, każe im wyjść z zamknięcia, wyznacza im misję i udziela im wyjątkowego daru: Ducha Świętego. Apostołowie mieli wiele razy okazję, aby się przekonać, że Duch Święty wspiera ich swoim świadectwem, jest wyjątkowym wsparciem, wychodzi naprzeciw różnym słabościom, nie pozwala ulegać zniechęceniu, itp.

Obecnie, na początku XXI wieku, mamy inny kłopot: wielu chrześcijan przyjmuje sakramenty święte, jednak tylko mała, niewielka część przyjmuje je świadomie. Wielu chrześcijan nie modli się do Ducha Świętego, nie stara się spotkać Go w Kościele, nie jest przekonana o otrzymaniu od Niego specjalnych darów oraz misji, a przecież Duch Święty został nam dany, aby każdy mógł stać się współpracownikiem Boga, dziedzicem Jego królestwa oraz świadkiem Jego obecności.

- Jak możemy rozumieć pozdrowienie: „Pokój wam!”, które Pan Jezus wypowiedział do swoich uczniów? Czym jest pokój, który On przyniósł?
- Z jakim zadaniem dla uczniów wiąże się spotkanie opisane w dzisiejszej Ewangelii?
- Kim jest Duch Święty, którego przekazał swoim uczniom Pan Jezus?
- W jakich momentach Eucharystii zwracamy się wprost do Ducha Świętego?
- W jaki sposób możemy rozpoznać Jego obecność i działanie?
- Komu przekazali uczniowie Pana Jezusa władzę odpuszczania grzechów?
- W jaki sposób można w naszych czasach uzyskać odpuszczenie grzechów?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, która posyła do naszych serc Ducha Świętego, aby nas uczynił przydatnymi w dziele budowania Jego Królestwa oraz udzielił nam błogosławieństwa.
- Wszyscy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.